

Практична робота № 17.
Розробка сценаріїв мовою оболонки
***bash* (частина 2). Аргументи командного рядка,**
управляючі структури, цикли.
Перевірка умов командою *test*

Аргументи командного рядка

Передача аргументів у програму відбувається таким чином:

<ім'я програми> [<арг. 1> <арг. 2>...]

У середині програми доступ до аргументів здійснюється за допомогою спеціальних змінних, званих позиційними:

$\$<n>$, ***n*** – номер позиції аргументу;

$\$1$ – перший;

$\$2$ – другий.

Є ще додаткові можливості підстановки.

$\$0$ – ім'я сценарію;

$\$*$ – всі аргументи одним рядком;

$\$@$ – всі аргументи окремо;

$\$\#$ – кількість аргументів;

$\$\$$ – ідентифікаційний номер поточного процесу;

$\$!$ – ідентифікаційний номер фонового завдання;

$\$?$ – ідентифікаційний номер виконуваної команди.

Команди *shift* і *set*

Команда ***shift*** зсуває номери аргументів.

Приклад:

```
echo "$0 має $# аргументів"
```

```
shift
```

```
echo "$0 has $# arguments"
```

Команда ***set*** встановлює позиційні параметри. Імена (ідентифікатори) позиційних параметрів складаються з однієї або декількох цифр, крім одиночного нуля. Значеннями позиційних параметрів є аргументи, які були задані під час запуску оболонки (перший аргумент є значенням позиційного параметра 1 та ін.). Змінити значення позиційного параметра можна за допомогою вбудованої команди ***set***.

Таким чином, позиційними параметрами можуть бути не обов'язково аргументи, а й виведення будь-якої команди.

Приклад:

```
echo "$1 $2 $3"  
set `uname -a`  
echo "$1 $2 $3"
```

Команди розгалуження

Мова оболонки містить два оператори розгалуження: **if** і **case**.

Оператор **if** виконує дії залежно від істинності заданої умови і має такий синтаксис:

```
if <list1>  
then  
<commands1>  
elif <list2>  
then  
<commands2>  
else  
<commands3>  
fi
```

У наведеному записі як **elif**, так і **else** можуть бути відсутні. Якщо тіло оператора **if** невелике, то зазвичай використовують запис в один рядок, такий як:

```
if <list1>; then <commands1>; else <commands2>; fi;
```

При цьому важливо правильно ставити **;**.

Алгоритм виконання оператора **if** такий:

- 1) виконується **<list1>**;
- 2) якщо результат виконання **<list1>** – істина, то виконується **<commands1>** і оператор **if** завершується;
- 3) інакше виконується **<list2>** і перевіряється результат його виконання;
- 4) якщо результат виконання **<list2>** – істина, то виконується **<commands2>** і оператор **if** завершується;
- 5) якщо результат виконання **<list2>** – хиба, то виконується **<commands3>**.

Як умови **<list1>** і **<list2>** можуть використовуватися звичайні команди, але переважно – це виклик однієї або декількох команд **test** у вигляді **test <випаз>** або більш стисло **test [<випаз>]**. Детально команда **test** розглянута нижче.

Нижче наведено приклад використання оператора **if**:

```
#!/bin/bash
# Виконання програми з контролем її існування
if [ -x $HOME/script ]; then $HOME/script; fi;
```

У цьому прикладі перевіряється, чи існує в домашньому каталозі користувача файл з ім'ям **script** і чи є він виконуваним (атрибут **'x'**). Якщо це так, то сценарій запускає **script** на виконання.

Якщо необхідно зробити вибір з багатьох альтернатив, то зручніше використовувати оператор **case**, що має такий синтаксис:

```
case значння in
  шаблон1) список1 ;;
  шаблон2) список2 ;;
  ...
esac
```

Оператор **case** є аналогом оператора **switch** у мові **C** і працює схожим чином. Рядок значення порівнюється з кожним із зазначених шаблонів до тих пір, поки не буде виявлена відповідність. Після виявлення відповідності виконується список, зазначений після шаблону. Два символи «**;**» після списку мають таке ж значення, що і оператор **break** у програмах мовою **C**. Якщо ніяких відповідностей не виявлено, то оператор **case** завершується без виконання будь-яких дій.

Нижче наведено приклад використання оператора **case**. Сценарій очікує як параметр назву фрукта і видає його опис.

```
#!/bin/bash
# Друк інформації про фрукти
if [ -z "$1" ]
then
  echo "Помилка: пропущений параметр"
  exit 1
fi

case "$1" in
  apple) echo "Яблука дуже корисні" ;;
  banana) echo "Банани дуже смачні" ;;
  *) Echo "Нічого не можу сказати про" $1 ;;
esac
```

Синтаксис команди *test*

Команда **test** перевіряє зазначений вираз і закінчує свою роботу з кодом завершення 0 (істина) або 1 (хиба). Як вираз можуть використовуватися вирази 3 типів:

- перевірки характеристик файлів;
- порівняння рядків;
- числові порівняння.

Основний синтаксис для перевірки характеристик файлів такий:

test <опція> <ім'я_файлу>.

У наведеній нижче таблиці зведені можливі опції команди **test** для перевірки характеристик файлів.

Таблиця 1.

Опція	Опис
-b	Істина, якщо файл існує і є блоковим спеціальним файлом
-c	Істина, якщо файл існує і є символьним спеціальним файлом
-d	Істина, якщо файл існує і є каталогом
-e	Істина, якщо файл існує
-f	Істина, якщо файл існує і є звичайним файлом
-h	Істина, якщо файл існує і є символічним посиланням
-r	Істина, якщо файл існує і доступний на читання
-s	Істина, якщо файл існує і має ненульовий розмір
-S	Істина, якщо файл існує і є сокетом
-w	Істина, якщо файл існує і доступний за попереднім записом
-x	Істина, якщо файл існує і доступний на виконання

У наведеній нижче таблиці зведені можливі способи вказівки використання команди **test** для перевірки рядків.

Таблиця 2.

Опція	Опис
-z <рядок>	Істина, якщо рядок має нульову довжину
-n <рядок>	Істина, якщо рядок має ненульову довжину
<рядок1> = <рядок2>	Істина, якщо рядки збігаються
<рядок1>! = <рядок2>	Істина, якщо рядки різні

У разі використання числових порівнянь команда **test** має такий синтаксис:

test <число1> <оператор> <число2>

У наведеній нижче таблиці зведені можливі значення операторів у числових порівняннях.

Таблиця 3.

<i>Оператор</i>	<i>Опис</i>
-eq	Істина, якщо числа рівні
-ne	Істина, якщо числа не рівні
-lt	Істина, якщо менше
-le	Істина, якщо менше або дорівнює
-gt	Істина, якщо більше
-ge	Істина, якщо більше або дорівнюють

Організація циклів

Мова оболонки дозволяє організовувати циклічне виконання команд. У розпорядження користувачеві пропонується кілька варіантів циклів:

- **while;**
- **for;**
- **select.**

Цикл while

Оператор циклу **while** має такий синтаксис:

```
while <команда>  
do  
<список>  
done
```

Під час виконання циклу спочатку виконується **<команда>**. Якщо результат ненульовий, то відбувається вихід з циклу, в іншому випадку виконується тіло циклу **<список>** і відбувається перехід на наступну ітерацію. Хоча як умову команда може використовувати будь-яку допустиму в GNU/Linux команду, зазвичай це команда **test**. Нижче наведено приклад виведення на термінал десяти послідовних чисел від 0 до 9.

```
#!/bin/bash  
# Арифметичні обчислення  
x = 0  
while [ $x -lt 10 ] # значення змінної x менше 10?  
do  
echo $x  
x = `expr $x + 1` # збільшення x на 1  
done
```

Цикл *for*

Цикл *for* виконує команди з список для кожного елемента зі списку і має такий синтаксис:

```
for <ім'я> in <елемент1> <елемент2> ... <елементN>
do
<список>
done
```

Як елементи можна використовувати різні шаблони. В наведеному нижче прикладі всі файли з домашнього каталогу користувача, які закінчуються на *.bash*, копіюються в каталог *scripts* і робляться доступними на читання всім користувачам.

```
#!/bin/bash
# виконання операцій над групою файлів
for FILE in $HOME/*.bash
do
cp $FILE ${HOME}/scripts
chmod a+r ${HOME}/scripts/${FILE}
done
```

Мова програмування оболонки містить оператори, які порушують нормальне виконання циклу. Ці оператори мають назви *break* і *continue*. Вони працюють точно так само, як і їх аналоги в мові С.

Цикл *select*

Цикл *select* дозволяє створювати зручні меню. Він корисний, коли необхідно, щоб користувач вибрав один елемент із запропонованого списку. Оператор *select* має такий же вигляд, як і оператор *for*, за винятком ключового слова.

Під час виконання цього оператора циклу всі елементи зі списку висвічуються на екрані разом з їх порядковими номерами, після чого з'являється спеціальне запрошення для введення. Зазвичай воно має вигляд *#?*. Введений користувачем номер пункту меню записується в змінну *REPLY*. Якщо *\$REPLY* містить номер пункту меню, то в змінну *<ім'я>* заноситься значення відповідного елемента зі списку. В іншому випадку список буде виведений заново.

Після того, як користувачем буде зроблений допустимий вибір, виконується команди зі *<список>*, після чого виконання циклу повторюється з самого початку (висвітиться запрошення для введення та ін.). Для повторного відображення меню у відповідь на запрошення введення слід натиснути клавішу Enter. Вихід з циклу здійснюється тими ж засобами, що і для *while* та *for*.

Нижче наводиться приклад використання оператора *select*. У користувача запитується тип пристрою «миша», і залежно від зробленого вибору виконуються певні дії. В цьому випадку це просто виведення повідомлення, що підтверджує зроблений вибір. У наведеному сценарії звернемо увагу на другий рядок. У більшості випадків діючий за замовчуванням вигляд запрошення не влаштовує. Визначаючи змінну PS3, можна задати необхідний текст запрошення.

```
#!/bin/bash
# «Конфігурація» пристрою «миша»
PS3 = "Оберіть тип пристрою «миша»:"
select ITEM in Microsoft Logitech ps2 none
do
case $ITEM in
Microsoft) echo "дії по «миші» Microsoft" ;;
Logitech) echo "дії по «миші» Logitech" ;;
ps2) echo "дії по «миші» ps2" ;;
none) echo "вибрано - немає «миші»" ;;
esac
break
done
```

Завдання

1. Написати сценарій, що приймає три аргументи (*a*, *b*, *c*) і виводить значення $(a+b)/c$.
2. Написати сценарій, що приймає два числові аргументи і виводить найбільший з них. У тому випадку, якщо аргументів більше 2, треба вивести повідомлення про помилку.
3. Потрібно перевірити, чи є файл звичайним або він є каталогом (аргументом є назва файлу). Якщо це звичайний файл, то сценарій повинен виводити ім'я файлу і його розмір. У разі, якщо розмір файлу перевищує кілобайт, то розмір повинен виводитися в гілобайтах. Якщо розмір перевищує мегабайт – у мегабайтах.
4. Написати сценарій, який виводить по секундно в циклі імена файлів поточного каталогу і їх порядковий номер (використовувати команду *sleep <секунди>*).
5. Написати сценарій, який генерує 100 файлів *1.txt ... 100.txt*, і в кожен файл записує поспіль 100 чисел N, де N = порядковий номер файлу. Потім скрипт повинен з'єднати в один файл всі файли з парними номерами (*even.txt*) і в інший файл – всі файли з непарними номерами (*odd.txt*).

Контрольні питання

1. Яким чином у програму можна передати аргументи?
2. Як у програмі можна отримати доступ до аргументів, з якими визивалася програма?
3. Які спеціальні змінні можна використовувати в скриптах командного інтерпретатора?
4. Яким чином можна запускати програми залежно від результату виконання інших програм?
5. Які оператори розгалуження існують у bash? Наведіть їх синтаксис.
6. Для чого призначена та який синтаксис має команда **test**?
7. Які види циклів існують у bash? Наведіть їх синтаксис.